

[Kristine Heltherg]

hedsspørgsmål: hvad skal man gøre, skal man så fastholde en protestholdning, eller skal man ved sin deltagelse i arbejdet prøve at få det bedst mulige ud af realiteterne, som de er?

I denne sag har vi afvejet disse synspunkter på den måde, at vi har ment at burde gå ind i arbejdet og prøve at få det bedst mulige ud af det. Specielt må vi sige, at alternativet, nemlig det lovforslag på biblioteksområdet, der var fremsat af partiet venstre, i høj grad gav os fornemmelsen af, at vi ved at undlade at være med i arbejdet kunne skade bibliotekerne meget mere end ved selve besparelsen. Alt dette har bevirket, at vi har besluttet at gå ind for dette forligsforslag.

Vi er bekymrede over selve besparelsen, det har jeg sagt. Vi er i og for sig også bekymrede over, at der egentlig ikke synes at være gjort noget særligt for at styrke børnebibliotekernes almindelige anseelse og almindelige placering i biblioteksvæsenet. Men vi må sige, at det foreliggende forslag, specielt med den ændring, der dog giver forfatterne en lidt mere hæderlig betaling for deres arbejde, som samfundet nyder godt af, er af en sådan art, at vi synes, det absolut hører til de relativt gode forslag, de absolut mindre onde forslag.

Jeg er som sagt bekymret over børnebibliotekernes stilling, og jeg ville være glad, hvis ministeren kunne forsikre mig om, at disse børnebiblioteker stadig er i hans tanker, og at vi kan forvente forbedringer også på det område, når mulighed gives igen for overhovedet at tale om forbedringer på kulturlivets område.

Jeg vil være meget glad, hvis vi kan se frem til snart at få den lovede kommissionsbetænkning, der skulle bringe orden på biblioteksvæsenets mange løse ender, således specielt forholdet mellem folkebiblioteker og forskningsbiblioteker. Jeg ville også være glad for at få en bedre løsning på selve den tekniske side af forfatterbetalingen, nemlig således at også flere forfattere til samme værk kunne betænkes med en eller anden form for rimeligt honorar, og at vi, som jeg også sagde det under førstebehandlingen, fik sat lidt skik på misforholdet mellem det, seriøse forfattere får for deres arbejde, og

det, fabrikanter af små hæfter kan opnå af fortjeneste gennem biblioteksafgiften.

Men summa summarum, jeg vil gå ind for de af kulturministeren foreslåede ændringer, der er en lille forbedring specielt i forfatternes forhold, og tilsiger altså også en endelig stillingtagen for lovforslaget.

Chr. Christensen (KrF):

Jeg har ved førstebehandlingen udtrykt vor tilfredshed med, at besparelsen på de ca. 40 mill. kr. opretholdes, og derudover har det for os været meget væsentligt, at de nu gældende standarder og normer kun skal være vejledende for kommunerne; det er en af grundene til, at vi har kunnet tilslutte os denne betænkning.

For det andet er vi tilfredse med, at betænkningen ganske klart udtrykker, at disse standarder og normer under ingen omstændigheder kan strammes og ikke bruges som pressionsmiddel over for en kommune i overgangen fra deltidsbiblioteker til heltidsbiblioteker.

For det tredje har vi været meget betænkelige med hensyn til bibliotekernes anskaffelse af av-midler, og vi har også ment, det var forkert, at en kommune skulle tvunges til at gøre indkøb og foretage udlån af disse ting. Vi er absolut tilfredse med, at betænkningen nu udtrykker, at en kommune hverken kan forpligtes til at anskaffe eller til at udlåne av-midler.

For det fjerde har vi gjort gældende, at kassationsreglen i øjeblikket er for hård; derfor er vi tilfredse med, at betænkningen nu henstiller, at der udvises tilbageholdenhed med hensyn til kassation af bøger i forhold til hidtil gældende praksis.

På den baggrund har vi kunnet acceptere, at der sker en udskydelse af bloktilskuddene i 2 år. I det hele taget vil vi gerne udtrykke vor tilfredshed med, at det er lykkedes i kulturudvalget at blive enige om så godt et resultat, som vi trods alt synes dette er.

Hanne Reintoft (DKP):

Vi deler den opfattelse, der er kommet til udtryk her, at folkebibliotekerne er en meget væsentlig grundpille i hele vores kulturliv, og da det i forvejen ikke står for godt til med den del af vores politiske virke